

nelser, der stamme fra den Tid, da vi havde tyske Forstmænd i Spidsen for det danske Statsskovbrug, saa meget mere som vort Skovbrug i de sidste Menneskealdre har oparbejdet sig en ganske selvstændig Stilling, uafhængig af og paa flere Punkter nok saa fremskreden som det fremmede Skovbrugs. I Henhold hertil foreslaar Udvalget, at Benævnelsen „Overforstmester“ udgaar.

Medens denne Ændring, som bemærket, er af formel Natur, foreslaar derimod Udvalget en reel Ændring til Bestemmelsen om, at der i Direktoratet foruden en Overforstmester tillige ansættes en „Forstmester og en Forstsekretær“, idet man i Stedet for disse 2 Embedsmænd foreslaar, at der ansættes 2 Statsskovridere i Direktoratet.

Udvalget nærer Frygt for, at der ved Ansættelsen af en Forstmester i Direktoratet skal skabes et Mellemed imellem Chefen for Direktoratet og Statsskovriderne, der ikke vil virke heldigt indenfor Administrationen, ligesom man nærer Frygt for, at Praksis vil udvikle sig saaledes, at Forstmesteren vil rykke op som Chef i Direktoratet, naar dennes Plads af en eller anden Grund bliver ledig; han kan neppe opnaa nogen anden Stilling, og det vil blive betragtet som haardt eller uretfærdigt ikke at tage Hensyn til hans Anciennitet, men lade ham blive sprungen forbi af yngre Kræfter indenfor Statsskovbruget, men Direktørens Stilling som Leder af hele Statsskovbruget vil blive saa ansvarssvuldt, at hertil maa kræves særlige Betingelser saavel med Hensyn til Dygtighed som ogsaa med Hensyn til Helbred og Arbejdskraft; man tænker sig nemlig Forholdet ordnet saaledes, at den egentlige Inspektion af Distrikterne, navnlig hvad angaar Hugst og Kultur, bør besørge af den med tilstrækkelig Myndighed udrustede Skovdirektør, hvorimod de 2 i Direktoratet ansatte Statsskovridere efter hans Bestemmelse skulle foretage de — ganske vist ret talrige — mindre vigtige Tilsyn af forskellig Art, dog uden at der

derved tillægges dem selvstændig Myndighed overfor de udøvende Statsskovridere.

Desuden vil man kunne opnaa en i kommerciel og administrativ Henseende gunstig Ordning derved, at Sagerne i Direktoratet fordeles til Skovriderne efter deres Kundskaber og Evner, saaledes at de kunne blive Specialister paa deres Omraade — den ene f. Eks. i de vigtige Sorterings- og Handelssager, den anden i Sager vedrørende administrative Forhold, Kulturvæsen m. v. — Man vil derhos ved denne Ordning kunne undgaa, at Direktoratets Embedsmænd paa een Gang kunne blive gamle, idet disse Statsskovridere efter Udvalgets Forslag kun ansættes for en begrænset Aarrække og efter Udløbet af denne ville kunne udtræde af Direktoratet, naar Forholdene gøre det ønskeligt, og overtage Ledelsen af et Distrikt, medens man ved den af Lovforslaget foreslaaede Ordning vanskelig vil kunne blive af med Forstmesteren. I Henhold til ovenstaaende Betragtninger stilles Ændringsforslag Nr. 1.

I Regeringsforslaget fastsættes Lønningen for Overforstmesteren til 6,500 Kr. aarlig, stigende med 500 Kr. hvert 5te Aar indtil 7,500 Kr., hvortil Udvalget kan slutte sig, men for saa vidt Udvalgets Forslag om i Stedet for Forstmester og Forstsekretær at ansætte 2 Statsskovridere i Direktoratet vedtages, vil den i Forslaget foreslaaede Lønning til de 2 nævnte Embedsmænd, der efter Gennemsnitsberegning med Alderstillaeg er ansat til 5,250 for Forstmesteren og 3,250 for Forstsekretæren, altsaa tilsammen 8,500 Kr., bortfalde, medens Lønning for de 2 i Direktoratet ansatte Statsskovridere træder i Stedet.

Udvalget er enigt i at foreslaa en Løn af 4,000 Kr. samt et Opholdstillaeg paa 500 Kr. aarlig for hver af de i Direktoratet ansatte Statsskovridere; man finder det derhos rimeligt, at de med Ansættelse i Direktoratet forbundne Flytningsomkostninger godtgøres efter Regning, ligesom det maa betragtes som en Selvfølge, at der tillægges disse Skovridere Alderstillaeg efter de til enhver Tid for Statsskovriderne gældende Regler.